Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Femte Afdeling, sat med fem dommere)

25. marts 2026*

»Præjudiciel forelæggelse – toldunion – EU-toldkodeksen – import- og eksportprocedurer – import af en vare fra Canada – metode til toldværdiansættelse – pris, der er angivet ved udførslen af varen, og som de canadiske myndigheder har meddelt inden for rammerne af en international toldsamarbejdsaftale – begrebet »tilgængelige data i Unionens toldområde« – rimelige fremgangsmåder – artikel 74, stk. 3, i forordning (EU) nr. 952/2013 – residualmetode eller »fallback«-metode – artikel 144 i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447«

I sag T-296/25,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Varchoven administrativen sad (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Bulgarien) ved afgørelse af 15. april 2025, indgået til Domstolen den 16. april 2025, i sagen

Direktor na TD Mitnitsa Burgas

mod

Lidikar OOD,

har

RETTEN (Femte Afdeling, sat med fem dommere),

sammensat af afdelingsformanden, M. Sampol Pucurull, samt dommerne T. Pynnä, J. Laitenberger (refererende dommer), M. Stancu og W. Valasidis,

generaladvokat: J. Martín y Pérez de Nanclares,

justitssekretær: V. Di Bucci,

på grundlag af Domstolens fremsendelse af anmodningen om præjudiciel afgørelse til Retten den 13. maj 2025 i henhold til artikel 50b, stk. 3, i statutten for Den Europæiske Unions Domstol,

henset til det sagsområde, der er omhandlet i artikel 50b, stk. 1, litra c), i statutten for Den Europæiske Unions Domstol, og til den omstændighed, at der ikke foreligger et selvstændigt spørgsmål vedrørende fortolkningen som omhandlet i nævnte statuts artikel 50b, stk. 2,

* Processprog: bulgarsk.

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

– Direktor na TD Mitnitsa Burgas ved L. Dimitrov, R. Dimitrova Todorova og P. Kalchev, som befuldmægtigede,

– Lidikar ved advokat R. Vasileva,

– den bulgarske regering ved T. Mitova og R. Stojanov, som befuldmægtigede,

– den tjekkiske regering ved M. Smolek, A. Edelmannová og J. Vláčil, som befuldmægtigede,

– Europa-Kommissionen ved D. Drambozova og F. Moro, som befuldmægtigede,

og idet Retten efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 74, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT 2013, L 269, s. 1, herefter »EU-toldkodeksen«).

2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem på den ene side Lidikar OOD, der er et bulgarsk handelsselskab, og på den anden side Direktor na TD Mitnitsa Burgas (direktøren for det regionale tolddirektorat i Burgas, Bulgarien) vedrørende den afgørelse, hvorved den bulgarske toldforvaltning fastsatte toldværdien af et køretøj, som Lidikar havde indført fra Canada, på grundlag af den angivne eksportpris, som de canadiske toldmyndigheder havde meddelt den bulgarske toldforvaltning inden for rammerne af en international aftale på toldsamarbejdsområdet.

Retsforskrifter

Folkeretten

GATT 1994

3 Artikel VII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994 (herefter »GATT 1994«) har følgende ordlyd:

»1. The contracting parties recognize the validity of the general principles of valuation set forth in the following paragraphs of this Article, and they undertake to give effect to such principles, in respect of all products subject to duties or other charges or restrictions on importation and exportation based upon or regulated in any manner by value. Moreover, they shall, upon a request by another contracting party, review the operation of any of their laws or regulations relating to value for customs purposes in

the light of these principles. The CONTRACTING PARTIES may request from contracting parties reports on steps taken by them in pursuance of the provisions of this Article.

2. (a) The value for customs purposes of imported merchandise should be based on the actual value of the imported merchandise on which duty is assessed, or of like merchandise, and should not be based on the value of merchandise of national origin or on arbitrary or fictitious values.
(b) »Actual value« should be the price at which, at a time and place determined by the legislation of the country of importation, such or like merchandise is sold or offered for sale in the ordinary course of trade under fully competitive conditions. To the extent to which the price of such or like merchandise is governed by the quantity in a particular transaction, the price to be considered should uniformly be related to either (i) comparable quantities or (ii) quantities not less favourable to importers than those in which the greater volume of the merchandise is sold in the trade between the countries of exportation and importation.
(c) When the actual value is not ascertainable in accordance with subparagraph (b) of this paragraph, the value for customs purposes should be based on the nearest ascertainable equivalent of such value.

[...]«

Aftalen om toldværdiansættelse

4 Artikel 7 i aftalen om anvendelsen af artikel VII i GATT 1994 (EFT 1994, L 336, s. 119, herefter »aftalen om toldværdiansættelse«) er sålydende:

»1. Hvis toldværdien af de indførte varer ikke kan ansættes i henhold til bestemmelserne i artikel 1-6, ansættes den efter rimelige fremgangsmåder, der er forenelige med grundprincipperne og de almindelige bestemmelser i denne aftale og i artikel VII i GATT 1994 og på grundlag af de oplysninger, der er tilgængelige i indførselslandet.

2. Ved anvendelsen af denne artikel kan toldværdien ikke fastsættes på grundlag af:

[...]

b) et system, hvorefter den højeste af to mulige værdier anvendes ved toldværdiansættelsen,

[...]

e) prisen for varer ved eksport til et andet land end indførselslandet,

[...]

g) vilkårlige eller fiktive værdier.

[...]«

Canada-EU toldsamarbejdsaftalen

5 Artikel 1 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Canada om toldsamarbejde og gensidig bistand i toldspørgsmål (EFT 1998, L 7, s. 38, herefter »Canada-EU toldsamarbejdsaftalen«) er affattet således:

»I denne aftale forstås ved:

[...]

4) »oplysninger«, alle data, dokumenter, rapporter, attesterede kopier heraf eller andre meddelelser, herunder data, som er blevet behandlet eller analyseret for at give en antydning om, om der har forekommet en overtrædelse af toldlovgivningen

[...]«

6 Artikel 7 i Canada-EU toldsamarbejdsaftalen har følgende ordlyd:

»1. Toldmyndighederne yder enten efter anmodning eller på eget initiativ hinanden bistand ved at levere egnede oplysninger, som kan hjælpe til at sikre en korrekt anvendelse af toldlovgivningen samt forebyggelse, undersøgelse og bekæmpelse af overtrædelser af toldlovgivningen.

[...]«

7 Artikel 11, stk. 1, i Canada-EU toldsamarbejdsaftalen er sålydende:

»Den bistandssøgte myndighed meddeler den bistandssøgende myndighed egnede oplysninger i form af dokumenter, bekræftede kopier af dokumenter, rapporter eller elektroniske udgaver heraf. Samtidig meddeles alle oplysninger, som er relevante for fortolkningen eller anvendelsen af disse oplysninger.«

8 Artikel 16, stk. 3, i Canada-EU toldsamarbejdsaftalen er affattet på følgende måde:

»Stk. 2 er ikke til hinder for, at oplysninger anvendes i retssager eller administrative procedurer, som efterfølgende indledes på grund af manglende overholdelse af toldlovgivningen. [...]«

CETA mellem Canada og EU

9 Artikel 6.1 i den samlede økonomi- og handelsaftale (CETA) mellem Canada på den ene side og Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den anden side (EUT 2017, L 11, s. 23, herefter »CETA mellem Canada og EU«) med overskriften »Formål og principper« har følgende ordlyd:

»[...]

2. Parterne skal så vidt muligt samarbejde og udveksle oplysninger, herunder oplysninger om bedste praksis, for at fremme anvendelsen og overholdelsen af handelslettelsesforanstaltningerne i denne aftale.

[...]«

10 Artikel 6.13 i CETA mellem Canada og EU har overskriften »Samarbejde« og er sålydende:

»[...]

3. Parterne skal samarbejde i overensstemmelse med [Canada-EU toldsamarbejdsaftalen], indgået den 4. december 1997 i Ottawa [...]

4. Parterne skal yde hinanden gensidig bistand i toldspørgsmål i overensstemmelse med Canada-EU toldsamarbejdsaftalen, herunder spørgsmål vedrørende en formodet overtrædelse af en parts toldlovgivning som defineret i denne aftale og spørgsmål vedrørende nærværende aftales gennemførelse.«

EU-retten

EU-toldkodeksen

11 EU-toldkodeksens artikel 70 er affattet således:

»1. Det primære grundlag for varers toldværdi er transaktionsværdien, dvs. den pris, som faktisk er betalt eller skal betales for varerne ved salg til eksport til Unionens toldområde, om nødvendigt justeret.

2. Den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, er den fulde betaling, som køberen yder eller skal yde sælgeren eller tredjemand til fordel for sælgeren for de importerede varer, og som omfatter alle de betalinger, som er erlagt eller skal erlægges som betingelse for salget af de importerede varer.

[...]«

12 EU-toldkodeksens artikel 74 bestemmer:

»1. Når varers toldværdi ikke kan fastsættes i henhold til artikel 70, fastsættes denne i medfør af det første litra i stk. 2, litra a)-d), i nævnte rækkefølge, efter hvilket varernes toldværdi kan fastsættes.

Stk. 2, litra c) og d), kan finde anvendelse i omvendt rækkefølge, hvis klarereren anmoder herom.

2. I medfør af stk. 1 er toldværdien:

a) transaktionsværdien af tilsvarende varer, som sælges til eksport til Unionens toldområde og eksporteres på samme eller næsten samme tidspunkt som de varer, der skal værdiansættes

b) transaktionsværdien af lignende varer, som sælges til eksport til Unionens toldområde og eksporteres på samme eller næsten samme tidspunkt som de varer, der skal værdiansættes

c) en værdi baseret på enhedsprisen ved salg i Unionens toldområde af den største samlede mængde af de importerede varer eller tilsvarende eller lignende importerede varer til personer, der ikke er afhængige af sælgerne, eller

d) den beregnede værdi, der udgør summen af:
   i) prisen for eller værdien af materialer og fremstilling eller andre arbejdsprocesser ved fremstillingen af de indførte varer
   ii) et beløb for avancer og generalomkostninger svarende til, hvad der almindeligvis indgår i salg af varer af samme art eller beskaffenhed som de varer, der skal værdiansættes, og som fremstilles af producenter i udførselslandet til udførsel til Unionen
   iii) prisen for eller værdien af de i artikel 71, stk. 1, litra e), omhandlede elementer.

3. Hvis toldværdien ikke kan fastsættes i henhold til stk. 1, fastsættes den på grundlag af tilgængelige data i Unionens toldområde og ifølge rimelige fremgangsmåder, der er forenelige med principperne og de almindelige bestemmelser i samtlige følgende:

a) aftalen om anvendelse af artikel VII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel

b) artikel VII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel

c) dette kapitel.«

Gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447

13 Artikel 140 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i EU-toldkodeksen (EUT 2015, L 343, s. 558) har overskriften »Afvisning af de angivne transaktionsværdier« og fastsætter:

»1. Når toldmyndighederne nærer begrundet tvivl om, hvorvidt den angivne transaktionsværdi svarer til det fulde beløb, der er betalt eller skal betales, jf. [EU-told]kodeksens artikel 70, stk. 1, kan de anmode klarer[er]en om at fremlægge yderligere oplysninger.

2. Hvis denne tvivl ikke affærdiges, kan toldmyndighederne beslutte, at det ikke er muligt a[t] fastsætte værdien af varerne i henhold til kodeksens artikel 70, stk. 1.«

14 Artikel 144 i gennemførelsesforordning 2015/2447 med overskriften »Fallback-metoden« har følgende ordlyd:

»1. Ved fastsættelse af toldværdien efter [EU-told]kodeksens artikel 74, stk. 3, kan metoderne i kodeksens artikel 70 og artikel 74, stk. 2, anvendes med en vis fleksibilitet. Når værdien fastsættes således, skal den så vidt muligt være baseret på tidligere fastsatte toldværdier.

2. Kan der ikke fastsættes en toldværdi efter stk. 1, anvendes andre passende metoder. Når det er tilfældet, må værdien ikke fastsættes på basis af nogen af følgende:

[...]

b) et system, hvor den højeste af to alternative værdier anvendes til værdiansættelse

[...]

e) priserne for eksport til et tredjeland

[...]

g) vilkårlige eller fiktive værdier.«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

15 Den 18. januar 2021 indgav Lidikar som indirekte repræsentant for en importør en toldangivelse om overgang til fri omsætning af et motorkøretøj, der havde været involveret i en trafikuheld, til toldkontoret i havnen i Burgas (Bulgarien). I denne angivelse blev toldværdien af det indførte køretøj i overensstemmelse med EU-toldkodeksens artikel 70, stk. 1, fastsat på grundlag af dets transaktionsværdi, dvs. til en pris på 3 310 canadiske dollars (CAD) (ca. 2 100 EUR).

16 De bulgarske toldmyndigheder foretog en efterfølgende kontrol af den omhandlede toldangivelse på grundlag af oplysninger, som den canadiske toldforvaltning havde fremlagt inden for rammerne af Canada-EU toldsamarbejdsaftalen for så vidt angår køretøjer, der angives til udførsel fra Canada til Den Europæiske Union. Nærmere bestemt tilstillede den canadiske toldforvaltning ved e-mail af 16. december 2022 de bulgarske toldmyndigheder en fil, der indeholdt en detaljeret liste over køretøjer, herunder det omhandlede køretøj, med angivelse af den angivne værdi ved deres udførsel fra Canada. De bulgarske toldmyndigheder konstaterede efter at have undersøgt de fremlagte oplysninger, at prisen på 3 310 CAD for den vare, der var blevet angivet i Bulgarien, ikke svarede til den pris på 15 889 CAD (ca. 10 100 EUR), som den canadiske toldforvaltning havde meddelt for det pågældende køretøj og angivet i den medfølgende udførselsangivelse.

17 På denne baggrund anmodede de bulgarske toldmyndigheder Lidikar om at fremlægge beviser med henblik på at bekræfte den pris, som var blevet angivet ved klareringen. Der blev fremlagt en faktura af 18. november 2020, en pakkeliste, et konnossement og en faktura af 13. januar 2021. Uanset disse dokumenter fandt de bulgarske toldmyndigheder, at der forelå begrundet tvivl med hensyn til den omhandlede vares toldværdi, som var blevet fastsat i overensstemmelse med EU-toldkodeksens artikel 70, stk. 1. Lidikar fremlagde skriftlige forklaringer, hvori selskabet anførte, at det hverken havde opbevaret handelsdokumenterne vedrørende den pågældende transaktion, tilbuddet, prislisterne, betalingsdokumenterne eller anden korrespondance forud for transaktionen.

18 Efter at have kontrolleret de dokumenter, som var vedlagt toldangivelsen, fandt de bulgarske toldmyndigheder, at der ikke forelå noget bevis for, at den pris, som var blevet angivet i overensstemmelse med fakturaen af 18. november 2020, var korrekt. De konstaterede endvidere, at det ikke fremgik klart af det fremlagte kontoudtog, at prisen var blevet endelig betalt. De var derfor af den opfattelse, at den toldværdi, der var blevet angivet i henhold til EU-toldkodeksens artikel 70, stk. 1, og som var blevet fastsat på grundlag af fakturaen af 18. november 2020, ikke kunne lægges til grund, henset til den begrundede tvivl og den manglende dokumentation for den angivne pris.

19 De bulgarske toldmyndigheder konstaterede endvidere, at de betingelser, der kræves for at anvende de sekundære metoder til værdiansættelse af den omhandlede vare i henhold til EU-toldkodeksens artikel 74, stk. 2, litra a)-d), ikke var opfyldt, eftersom der var tale om et køretøj, som havde været involveret i et uheld, og hvis særlige tekniske stand var vanskelig at sammenligne med standen af andre køretøjer af samme mærke og model indført i Bulgarien. De

bulgarske toldmyndigheder fastsatte imidlertid toldværdien i overensstemmelse med EU-toldkodeksens artikel 74, stk. 3, på grundlag af de elektroniske udgaver af de dokumenter, som de canadiske toldmyndigheder havde fremsendt på grundlag af Canada-EU toldsamarbejdsaftalen.

20 Den bulgarske toldforvaltning fastsatte derfor det omhandlede køretøjs toldværdi til 19 830, 43 bulgarske leva (BGN) (ca. 9 500 EUR) samt det samlede beløb for importafgifter og merværdiafgift (moms), der skulle opkræves, til 5 023 BGN (ca. 2 150 EUR).

21 Den bulgarske toldforvaltnings afgørelse blev efterprøvet i første instans af Administrativen sad Burgas (forvaltningsdomstolen i Burgas, Bulgarien), som annullerede afgørelsen på grund af ulovlighed. Den nævnte retsinstans fandt, at de bulgarske toldmyndigheder i det foreliggende tilfælde ikke havde overholdt deres pligt til at godtgøre, at der forelå »begrundet tvivl« som omhandlet i artikel 140 i gennemførelsesforordning 2015/2447, og at de canadiske toldmyndigheders svar ikke udgjorde et officielt bevisdokument, som var bindende for retsinstansen.

22 Direktor na TD Mitnitsa Burgas (direktøren for det regionale tolddirektorat i Burgas) har iværksat kassationsappel ved Varchoven administrativen sad (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Bulgarien), som er den forelæggende ret, til prøvelse af dommen afsagt af Administrativen sad Burgas (forvaltningsdomstolen i Burgas), idet direktøren har gjort gældende, at sidstnævntes konstateringer var urigtige, og at metoden med rimelige fremgangsmåder i henhold til EU-toldkodeksens artikel 74, stk. 3, finder anvendelse. Direktøren har gjort gældende, at svaret fra de canadiske toldmyndigheder udgør et officielt dokument vedrørende den kontrol, som blev foretaget inden for rammerne af det internationale samarbejde mellem Canada og Unionen, og at den omhandlede toldværdi blev fastsat under hensyntagen til den pris, der var angivet i de elektroniske udgaver af de dokumenter, som de canadiske toldmyndigheder havde fremsendt.

23 På denne baggrund har Varchoven administrativen sad (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende to præjudicielle spørgsmål:

»1) Kan [EU-toldkodeksens] artikel 74, stk. 3, [...] fortolkes således, at den værdi af en vare, der er angivet ved eksporten af denne vare fra et tredjeland, kan anses for at udgøre »tilgængelige data i Unionens toldområde«?

2) Kan [EU-toldkodeksens] artikel 74, stk. 3, [...] fortolkes således, at fastsættelsen af en vares toldværdi på grundlag af den værdi, der er angivet ved eksporten af denne vare fra et tredjeland, kan udgøre en rimelig fremgangsmåde ved fastsættelsen af toldværdien som omhandlet i [kodeksens] artikel 74, stk. 3?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål

24 Med det første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om EU-toldkodeksens artikel 74, stk. 3, skal fortolkes således, at den pris, der er blevet angivet ved udførslen af en vare til Unionens toldområde, og som toldmyndighederne i udførselslandet har

meddelt toldmyndighederne i en medlemsstat inden for rammerne af en international aftale på toldsamarbejdsområdet, kan kvalificeres som tilgængelige data i Unionens toldområde i denne bestemmelses forstand med henblik på fastsættelsen af denne vares toldværdi.

25 Det skal indledningsvis bemærkes, at den residualmetode (også benævnt »fallback«-metoden), der er fastsat i EU-toldkodeksens artikel 74, stk. 3, udgør en sidste udvej med henblik på at imødegå behovet for at fastsætte toldværdien af den pågældende vare i det tilfælde, hvor toldklarereren ikke fremlægger tilstrækkeligt præcise eller pålidelige oplysninger, som gør det muligt at fastsætte denne værdi på grundlag af den primære metode, der er fastsat i den nævnte kodeks' artikel 70, stk. 1, eller på grundlag af de sekundære metoder, som er fastsat i kodeksens artikel 74, stk. 2 (jf. i denne retning dom af 9.6.2022, Baltic Master, C-599/20, EU:C:2022:457, præmis 54, og af 29.1.2026, Keladis I og Keladis II, C-72/24 og C-73/24, EU:C:2026:51, præmis 75).

26 Henset til formålet med og ordlyden af EU-toldkodeksens artikel 74, stk. 3, skal begrebet »tilgængelige data i Unionens toldområde« derfor fortolkes bredt som en henvisning til den faktiske tilgængelighed af data i den forstand, at Unionens toldmyndigheder kan råde over dem med henblik på fastsættelsen af en vares toldværdi.

27 Det følger for det første heraf, at begrebet »tilgængelige data i Unionens toldområde« ikke kan begrænses til data, der er indsamlet i Unionen. Den omstændighed, at oplysningerne stammer fra et tredjeland, udelukker således ikke, at de kan udgøre »tilgængelige data i Unionens toldområde«.

28 Dette gælder navnlig, når der er tale om oplysninger, der vedrører prisen for en vare angivet til udførsel, og som er blevet fremsendt af toldmyndighederne i udførselslandet på grundlag af en international aftale, der regulerer toldsamarbejdet mellem Unionen og dette tredjeland, såsom Canada-EU toldsamarbejdsaftalen og CETA mellem Canada og EU, der fastsætter gensidig bistand i toldspørgsmål.

29 Det følger for det andet deraf, at kvalificeringen som »tilgængelige data i Unionens toldområde« – i modsætning til hvad Lidikar har gjort gældende i sine bemærkninger til anmodningen om præjudiciel afgørelse – hverken kan afhænge af spørgsmålet om, hvorvidt toldklarererne har adgang til den database i tredjelandet, hvorfra de oplysninger, der er blevet fremsendt til Unionens toldmyndigheder, stammer, eller af spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger en anmodning fra disse myndigheder, som specifikt omhandler fremsendelsen af de nævnte oplysninger, når de er blevet stillet til deres rådighed.

30 Under disse omstændigheder skal det første spørgsmål besvares med, at EU-toldkodeksens artikel 74, stk. 3, skal fortolkes således, at den pris, der er blevet angivet ved udførslen af en vare til Unionens toldområde, og som toldmyndighederne i udførselslandet har meddelt toldmyndighederne i en medlemsstat inden for rammerne af en international aftale på toldsamarbejdsområdet, kan kvalificeres som tilgængelige data i Unionens toldområde i denne bestemmelses forstand med henblik på fastsættelsen af denne vares toldværdi.

Det andet spørgsmål

31 Med det andet spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om EU-toldkodeksens artikel 74, stk. 3, skal fortolkes således, at anvendelsen af den pris, der er blevet angivet ved udførslen af en vare til Unionens toldområde, og som er blevet meddelt af toldmyndighederne i udførselslandet til toldmyndighederne i en medlemsstat inden for

rammerne af en international aftale på toldsamarbejdsområdet, kan udgøre en rimelig fremgangsmåde i denne bestemmelses forstand med henblik på fastsættelsen af denne vares toldværdi.

32 Indledningsvis skal det bemærkes, at EU-toldkodeksens artikel 74, stk. 3, skal sammenholdes med artikel 144, stk. 1, i gennemførelsesforordning 2015/2447, der fastsætter, at de i EU-toldkodeksens artikel 70 og artikel 74, stk. 2, fastsatte metoder kan anvendes med en »vis fleksibilitet« ved fastsættelse af toldværdien efter kodeksens artikel 74, stk. 3 (jf. i denne retning dom af 29.1.2026, Keladis I og Keladis II, C-72/24 og C-73/24, EU:C:2026:51, præmis 104). Det må derfor anerkendes, at myndighederne råder over en skønsmargen ved anvendelsen af residualmetoden (også benævnt »fallback«-metoden), som skal ske under overholdelse af de principper og bestemmelser, der er opregnet i den nævnte kodeks' artikel 74, stk. 3. EU-toldkodeksens artikel 74, stk. 3, bestemmer således, at toldværdien fastsættes ifølge rimelige fremgangsmåder, som skal være forenelige med for det første aftalen om toldværdiansættelse, for det andet artikel VII i GATT 1994 og for det tredje kodeksens afsnit II, kapitel 3, vedrørende varers toldværdi.

33 I denne henseende skal det bemærkes, at artikel 7, stk. 2, litra e), i aftalen om toldværdiansættelse indeholder et forbud mod, at toldværdien kan fastsættes på grundlag af prisen for varer ved eksport til et andet land end indførselslandet. Denne bestemmelse er blevet gengivet i EU-retten i artikel 144, stk. 2, litra e), i gennemførelsesforordning 2015/2447, der bestemmer, at »[told]værdien ikke fastsættes på basis af [...] priserne for eksport til et tredjeland«. I modsætning til hvad Lidikar har gjort gældende i sine bemærkninger til anmodningen om præjudiciel afgørelse, udelukker hverken aftalen om toldværdiansættelse eller EU-retten således, at toldmyndighederne i en EU-medlemsstat fastsætter toldværdien af en vare ved anvendelse af residualmetoden (også benævnt »fallback«-metoden) på grundlag af den pris, der er blevet angivet i et tredjeland ved udførsel af denne vare til Unionens toldområde.

34 Det følger heraf, at anvendelsen af den pris, der er blevet angivet i et tredjeland ved udførsel af en vare til Unionen, kan udgøre en rimelig fremgangsmåde med henblik på fastsættelsen af varens toldværdi på grundlag af EU-toldkodeksens artikel 74, stk. 3.

35 I denne henseende skal det indledningsvis bemærkes, at Domstolen i sammenhæng med artikel 31, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT 1992, L 302, s. 1), som gik forud for EU-toldkodeksens artikel 74, stk. 3, fastslog, at en henvisning til en pris, der er fastsat for den samme vare i forbindelse med et salg, som fandt sted forud for det salg, der danner grundlag for toldangivelsen, kan udgøre en rimelig fremgangsmåde i denne bestemmelses forstand (jf. i denne retning dom af 28.2.2008, Carboni e derivati, C-263/06, EU:C:2008:128, præmis 61). Det følger heraf, at Domstolens praksis principielt ikke udelukker, at der med henblik på fastsættelsen af toldværdien på grundlag af residualmetoden (også benævnt »fallback«-metoden) anvendes en pris, som er blevet fastsat tidligere for den samme vare.

36 Anvendelsen af den pris, der er blevet angivet i et tredjeland med henblik på udførsel af den samme vare som den, der er genstand for en toldværdiansættelse i henhold til EU-toldkodeksens artikel 74, stk. 3, er i øvrigt i et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede ikke i strid med det forbud, der er fastsat i artikel 7, stk. 2, litra b), i aftalen om toldværdiansættelse. Selv om denne bestemmelse, der er gengivet i EU-retten i artikel 144, stk. 2, litra b), i gennemførelsesforordning 2015/2447, indeholder et forbud mod fastsættelse af toldværdien på grundlag af »et system, hvorefter den højeste af to mulige værdier anvendes ved toldværdiansættelsen«, forbyder den

nemlig på ingen måde anvendelsen af den angivne eksportpris for den samme vare, såfremt der er tale om den eneste værdi, der er tilgængelig for toldmyndighederne, navnlig henset til, at der foreligger begrundet tvivl med hensyn til rigtigheden af den værdi, som oprindeligt blev angivet i henhold til EU-toldkodeksens artikel 70.

37 Endelig skal det ligeledes bemærkes, at for så vidt som den angivne eksportpris, der er blevet meddelt inden for rammerne af en international aftale på toldsamarbejdsområdet, principielt svarer til en vares reelle værdi, er anvendelsen af denne pris heller ikke i strid med det forbud mod at fastsætte toldværdien på grundlag af vilkårlige eller fiktive værdier, som er fastsat i artikel 7, stk. 2, litra g), i aftalen om toldværdiansættelse og i artikel 144, stk. 2, litra g), i gennemførelsesforordning 2015/2447, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

38 Henset til det ovenstående skal det andet spørgsmål besvares med, at EU-toldkodeksens artikel 74, stk. 3, skal fortolkes således, at anvendelsen af den pris, der er blevet angivet ved udførslen af en vare til Unionens toldområde, og som er blevet meddelt af toldmyndighederne i udførselslandet til toldmyndighederne i en medlemsstat inden for rammerne af en international aftale på toldsamarbejdsområdet, kan udgøre en rimelig fremgangsmåde i denne bestemmelses forstand med henblik på fastsættelsen af denne vares toldværdi.

Sagsomkostninger

39 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Retten, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender

RETTEN (Femte Afdeling, sat med fem dommere)

for ret:

1) Artikel 74, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen

skal fortolkes således, at

den pris, der er blevet angivet ved udførslen af en vare til Den Europæiske Unions toldområde, og som toldmyndighederne i udførselslandet har meddelt toldmyndighederne i en medlemsstat inden for rammerne af en international aftale på toldsamarbejdsområdet, kan kvalificeres som tilgængelige data i Unionens toldområde i denne bestemmelses forstand med henblik på fastsættelsen af denne vares toldværdi.

2) Artikel 74, stk. 3, i forordning nr. 952/2013

skal fortolkes således, at

anvendelsen af den pris, der er blevet angivet ved udførslen af en vare til Unionens toldområde, og som er blevet meddelt af toldmyndighederne i udførselslandet til

toldmyndighederne i en medlemsstat inden for rammerne af en international aftale på toldsamarbejdsområdet, kan udgøre en rimelig fremgangsmåde i denne bestemmelses forstand med henblik på fastsættelsen af denne vares toldværdi.

Sampol Pucurull Pynnä Laitenberger

Stancu Valasidis

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 25. marts 2026.

Underskrifter